

Τρεῖς μῆνας βραδύτερον, μαγευτικὴν τινὰ τοῦ Σεπτεμβρίου νύκτα, κατέπλευσε πάλιν τὸ ἀτμόπλοιο εἰς τὸν ὅρμον τῆς μικρᾶς νήσου, ἵνα μετὰ μικρὰν ἐν αὐτῷ διαμονὴν ἀναλάβῃ τὸν περίπλου του εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Σικελίας. Ὡσεὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν τῶν νηρηίδων φερόμενον διωλίσθαινε τὸ σκάφος ὑπὲρ τὰ ὕγρα καὶ λάμποντα κέλευθα. Οἱ ὀλίγοι ἐπιβάται εὐρίσκοντο ἅπαντες ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἀπολαύοντες τὸ θαυμασιόν θέαμα, ὅπερ παρέβλεπον οὐρανὸς καὶ ἡ μαγευτικὴ γῆ.

Ὀλίγον τι ἀπωτέρω τῶν ἄλλων ἴστατο κύριός τις, φέρων στρατιωτικὴν στολὴν καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐστηρίζετο ὠραία τις καὶ βαδινὸν ἀνάστημα ἔχουσα γυνή, ἥτις εἶχε προσηλωμένα τὰ βλέμματά της ἐπὶ τοῦ σημείου, ὁπόθεν βαθμηδὸν ἐξηφανίζοντο ἐν τῇ ἀραιᾷ ομίχλῃ αἱ σικαὶ τῆς μικρᾶς νήσου. Μετ' ὀλίγον καὶ τὸ τελευταῖον ἔκνος αὐτῆς ἐβυθίσθη εἰς τὰ κύματα καὶ τότε ἡ νεαρὰ γυνὴ εἶπεν εἰς τὸν συνοδὸν της.

— Πόσον σφίγγεται ἡ καρδιά μου, δόσκις συλλογίζομαι ὅτι πρέπει ν' ἀφήσω τὴν πατρίδα, τὸν τόπον, ὅπου κατὰ πρόωτον σὲ εἶδον, ὅπου τόσα ὑπέφερα καὶ διὰ σοῦ, ἄγγελέ μου, ἐσώθην!

Ὁ νεαρὸς ἀνὴρ ὕψωσε τὸ πρόσωπόν της πρὸς τὸ ἰδικόν του καὶ ἐπέθηκε τρυφερὸν ἀσπασμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου της.

— Θὰ ἐπιστρέψωμεν πάλιν ἐκεῖ, ἀγαπητή μου!

— Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου κατώκει;

— Ναί, εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν.

— Καὶ θὰ ἡμεῖς εἰς τὸ παράθυρον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον πάντοτε μετ' ἐπιδείκνυται;

— Μάλιστα, ἄγγελέ μου!

— Καὶ θὰ μοὶ τραγουδήσῃς πάλιν τὸ ᾄσμα . . . τὸ ᾄσμα σου ἐκεῖνο;

— Ὅσας φορές θελήσῃς!

— Πές με το τώρα, ἀγάπη μου! Ἀγάλη, ἀγάλη πές με το εἰς τὸ αὐτί μου.

Ἐκλινε τὴν κεφαλὴν του καὶ ἐτραγώδησεν ἐλαφρῶς.

Μετὰ περιπαθείας ἐσφίγγεν αὐτὸν εἰς τὸ στήθος της καὶ ἐξερράγη εἰς δάκρυα.

— Ταλαίπωρος καρδιά! ἐφιδύρισε ὁ νέος, θλίβων αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας του. Ἐλθέ εἰς τὸ στήθος μου, ὅπου θὰ εὕρῃς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐτυχίαν.

Με δάκρυα εὐτυχίας εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ μειδίαμα εἰς τὰ κοράλλινα χεῖλη ὕψωσε τὰ βλέμματά της πρὸς αὐτὸν καὶ εἶτα ἀτενίζουσα πρὸς τὸν ἀχανῆ πόντον ἐφιδύρισε.

— Μήπως ὀνειρεύομαι;

— Ὁχι, ἀγάπη μου! Τώρα ἐξύπνησες!

Καὶ τὸ πλοῖον διέσχισε ταχέως τὰ κύματα καὶ ἔφερεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς εἰς τὴν νέαν πατρίδα, ἀπὸ τοῦ κόσμου τῶν ὀνείρων εἰς τὴν ζωὴν.

ΤΕΧΝΗΤΗ ΟΡΝΙΘΟΚΟΜΙΑ

ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΣΣΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΠΩΑΣΜΟΝ.

Ὁ εἰπὼν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε τὸ „μᾶλλον ἀδιδράγον τῶν σαρκοβόρων ζώων“ εἶχε μέγα δίκαιον, ὥς ἐκ τῶν ἀκολούθων γραμμῶν θέλει ἀποδειχθῇ. Διότι τί ἄλλο δύναται νὰ σημαίνῃ παρὰ αἰμοχαρῆ ἀπληστίαν, τὸ νὰ ἐκνεοστεύῃ μὲν καὶ νὰ τρέφῃ μικρὰ πτηνὰ, ἀλλὰ νὰ κάμνῃ τοῦτο πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν ὅπως παρασκευάσῃ αὐτὰ διὰ τὸν φάρυγγά του;

Ἡ τεχνητὴ ὀρνιθοκομία εἶνε ἐφευρέσεις τῆς ἀνθρωπίνης λαίμαργίας, ἐγνωρίζον δ' αὐτὴν προηγούμενως οἱ Κινέζοι καὶ οἱ παλαιοὶ Αἰγύπτιοι. Ὁ τεχνητὸς ἐπωασμὸς τῶν ὄψων ἐγίνετο ἤδη ἀπὸ πολλοῦ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Πτολεμαίων καὶ τῶν Φαραῶ, ὅχι βεβαίως χάριν ἀνακουφίσεως τῶν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀναγκαζομένων νὰ ἐπικάθηνται ἐπὶ τῶν ὄψων ὀρνίθων,

ἀλλὰ μόνον χάριν τῆς γαστριμαργίας τῶν, διότι αἱ ἀτυχεῖς ὀρνίθες ἐφ' ὅσον ἐκάθηντο δὲν ἐγένων τὰ ὠάτων, καὶ διότι ἡ ἐργασία τῶν ἐγίνετο βραδέως καὶ ἐν σμικρῷ. Ἐντεῦθεν ὠρμήθη λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐν τούτοις μετ' ὅλην τὴν τέχνην καὶ τὰς προσπάθειάς του δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῶν ὄψων τοὺς νεοσσούς ταχύτερον παρὰ ἡ φυσικὴ μητρικὴ θερμότης. Βεβαίως τοῦτο προήρχετο ἐκ τῆς ἀτελείας τῶν μέσων, ἅτινα μετεχειρίζοντο οἱ παλαιοὶ ἐκεῖνοι ἄνθρωποι, σήμερον

ὅμως, ὅτε τὰ πάντα κινεῖνται διὰ τοῦ ἀτμοῦ, κατεσκευάσθησαν διάφοροι ἐπωαστικοὶ μηχαναί, αἱ ὁποῖαι ἐργάζονται μὲν καὶ αὐταὶ ὅπως ἡ φύσις ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας πρὸς ἐκνεόττευσιν, ἐκτελοῦσιν ὅμως τὴν ἐργασίαν τῶν ταύτην μετὰ πλείονος ἀκριβείας θερμαίνουσαι τὰ ὠὰ ἀπὸ τῶν ἄνω μετὰ

τινῶν ἐν τῷ μεταξὺ διακοπῶν, καθὼς καὶ ἡ μήτηρ ὄρνις ἐγκαταλείπει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ ὠὰ, ὅπως ἀποφυχαίνωσιν ὀλίγον.

Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ πανταχοῦ σχεδὸν τῆς Ἀμερικῆς (τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν δηλαδὴ) ὑπάρχουσι μεγάλα ὀρνιθοκομεία, ἐν οἷς ἑκατοντάδες χιλιάδων ὀρνίθων γεννῶνται κατ' ἔτος διὰ τῆς τέχνης. Ἐν τούτοις δὲν θὰ ἦτο ἀδιάφορον διὰ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, ἂν σὺν τῇ πα-

ραθέσει τῶν οἰκείων εἰκόνων ἐκάμνομεν ἐνταῦθα καὶ ὀλίγας παρατηρήσεις περὶ τῆς φυσικῆς ἀναπτύξεως τοῦ νεοσσοῦ ἐν τῷ ὄψῳ.

Ἡ εἰκὼν 1. δεικνύει ὄψον γονιμοποιηθὲν καὶ κατάλληλον εἰς ἐπωασμόν, καὶ τὸ μὲν γράμμα α σημαίνει τὸ ἐν τῷ κρόκῳ ὑπάρχον σπέρμα, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ κύτταρον τοῦ ἐμβρύου, τὸ δὲ b δεικνύει δύο παχείας καὶ ὡς σχοινία περιεστραμμένας προεκβολὰς τῆς μεμβράνης τοῦ κρόκου, δι' ὧν οὗτος στηρίζεται εἰς τὴν περὶ τὸ λεύκωμα μεμβράνην d